Tee peal olnud üks surnud
kütsharakas maas. Rumal
vend võtnud selle (sar) maast
ülesse ja püstnud oma kaela
kotti. Edasiminnes leidnud nad
tee pealt ühe katkisse molli, mi-
da rumal vend ka oma kae-
la kotti püstnud. Süs leidnud
naad veel teelt ühe võru, ühe
talwa ja ühe jääru sarwe,
rumal vend püstnud ka need
kõik oma kotti, ega pole
targa venna naerust ja
pilkamisest mitte midagi
hoolinud, vaid ütelnud, et
neid tal kõiki tarwis
olla.
Kuninga juures teinud
rumal vend juttu ja
ütelnud: „Tede tuba on

aga küll heaste soe." Kunin-
ga tütar vastanud: „Kütja
perse on veel palawam."
Rumal vend ütelnud: „Kui se nii
pala on, süs ma võin ehk sääl
peal oma kütsharakat
küpsetada?" Kuninga tütar
vastanud: „Wõib küll küpse-
tada, aga rasu jooksep
maha."
Rumal vend võtnud molli ~~tar-~~
~~kust~~ kotist ja lubanud molli
alla panna. Kuninga
tütar näidanud et mäld
tõhki on. Rumal vend
võtnud süs võru peale ajamiseks
kotist valja, aga kuninga
tütar tähendanud, et se võru
suur olla. „Sest pole viga,"
ütelnud rumal vend ja